

НЕТІШИНСЬКА МІСЬКА ЦБС
ЦЕНТРАЛЬНА МІСЬКА БІБЛІОТЕКА

Поезія життя
Віри Ковальчук

Біобібліографічний покажчик

Поезія життя Віри Ковальчук [Текст]: біобібліогр. показч. / Нетішинська ЦМБ; уклад. О.Кушнерук. - Нетішин, 2018. - 16с.

Біобібліографічний показчик присвячений відомій нетішинській поетесі , члену літературного об'єднання "Натхнення" Ковальчук Вірі Іванівні.

Подано бібліографію окремих видань та творів надрукованих у збірниках та періодичних виданнях.

В окремому розділі представлені вибрані поезії В.Ковальчук .

Видання розраховане на бібліотечних фахівців, краєзнавців та всіх шанувальників творчості поетеси.

Укладач та комп.набір:

Олена Кушнерук , пров. бібліограф міської ЦБС

Відповідальна за випуск:

М.Л.Омельчук , директор міської ЦБС

Поезіє моя, напоєна росою,
Тобою я живу, я дихаю тобою,
П'ю твій нектар, солодкий і цілющий
І зцілюю тобою я серця і душі!

В.Ковальчук

БІОГРАФІЧНІ ВІДОМОСТІ

Віра Іванівна Ковальчук народилася 26 жовтня 1963 року в селі Гільча - 1 Здолбунівського району Рівненської області.

Її дитячу душу перевернув, почутий у три роки від тата, вірш про сирітку. Через рік-півтора заримувала сама.

Після закінчення восьми класів Віра відкрила для себе ще одну цікаву місцину – селище Млинів, що на Рівненщині. Вона тут навчалась у ветеринарному технікумі. Тихе плесо красуні Ікви, панський парк переповнений щебетом птахів у часи великого натхнення спонукали Віру Ковальчук на аркуші паперу закарбувати найпотаємніші переживання.

Третім етапом життя поетеси став Нетішин. Саме тут вона певною мірою розкрила свій талант бачити у звичайному незвичайне.

У Нетішині поетеса знайшла багато однодумців, які згуртувались навколо літературної студії «Натхнення», що діє при центральній міській бібліотеці.

У культурних колах Нетішина Віру Ковальчук знають як непересічну особистість, яка прагне пізнати гармонію світу поетичними засобами. Вона тяжіє до лірики.

Не випадково з-під її пера народились вірші, назва яких, як мовиться, говорить сама за себе – “Повертаюсь до тебе здалека”, “Мамині вишні”, “Даруйте квіти коханим”, “Колискова”...

У більшості її поезій вимальовується образ села, де були зроблені перші кроки до пізнання істини. “Спить село за ставком в верболозах, сплять зажурені липи старі. Я біжу по стежині у росах, босоніж по зеленій траві”.

Одвічні пошуки поетичних образів привели Віру Ковальчук до випуску першої поетичної збірки “Калиновий рай” (2007р.). Одного разу вона напише: “Доброго дня, енергетиків місто! Шепчуть золоченим листом берізки. Повсюди літає “бабине літо”; “останню красу дарують нам квіти”.

Тісна співпраця з місцевими композиторами допомогла їй створити перші пісні, прем'єри яких схвально сприйняла публіка не тільки у рідному місті, а й у Хмельницькому – «В нашому сільському клубі», «А давай запитам у осені», «Вишита сорочка», ін. Її пісні не раз примножували славу Нетішина на різноманітних конкурсах.

В.Ковальчук належить до типу людей, які шукають красу в усьому, що їх оточує. Людина непосидюча, залюблена в природу та історію України, для якої родинні зв'язки, сім'я є органічним плетивом її самобутнього погляду на світ. Віра плекає віру у свій поетичний дар, і реалізовує себе у віршах інтимної та громадської тематики.

Чимало віршів увійшли до різних зшитків “Нетішинських талантів дивоцвіт” (Вип.1,2), літературного альманаху “Енциклопедія сучасної літератури” (Хмельницький, 2016р.) та ін.

Друкується в місцевій пресі Хмельницької та Рівненської областей, зокрема в газетах „Нетішинський вісник”, „Перспектива”, у Всеукраїнській літературно-художній газеті “Гарний настрій”.

Окремі видання творів Віри Ковальчук

- ◇ Калиновий рай: поезії. – Рівне, 2007. – 96с.

Твори Віри Ковальчук у збірниках та періодичних виданнях

- ◇ Усі ми родом з України; Аж здригнулися стіни...; У твоїх очах – невимовний жаль...: [Поезія] // Нетішин. вісн. – 2002. – 26 жовт.
- ◇ В полоні темряви: [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2003. – 22 берез. – С.9.
- ◇ Наследник: [Поезія] // Поділ. кур'єр. – 2003. – 24 квіт.
- ◇ Усі ми родом з України: [Поезія] // Нетішин. вісн. – 2003. – 10 трав. – С.10.
- ◇ Осінній Нетішин: [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2004. – 15 жовт. – С.10.
- ◇ Моя Україно: [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2004. – 3 груд. – С.10.
- ◇ Молитва: [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2004. – 31 груд. – С. 10.
- ◇ Малює пензлем на вікні: [Вірш] // Енергобудівник. – 2005. – 19 берез. – С.8.
- ◇ Світлій пам'яті батька: [Вірш] // Енергобудівник. – 2005. – 10 верес. – С.2.
- ◇ Мій внук: [Вірш] // Енергобудівник. – 2007. – 23 берез. – С.7.
- ◇ [Вірші] // Нетішинських талантів дивоцвіт. – Шепетівка, 2007. – С.131-144.
- ◇ Крик душі; І знову Христа розпинають : [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2011. - 12 серп. - С.12

- ◇ Рідна сторона; Вершини мрій; Мій земний оберіг; Досвіток; Вмираюча надія; Постукай і відчинять; О, мій барвистий раю; Гільча : [Вірші] // Нетішин. вісн. – 2013. - 25 жовт. - С.10
- ◇ І знов Майдан, і знов тортури...: [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2014. - 31 січ. - С.16
- ◇ Покайтеся скоріш, іуди...: [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2014. - 14 берез. - С.5
- ◇ Чому допустили, що порох відсирів...; Так як любите ви Україну...: [Вірші] // Нетішин. вісн. – 2014. - С.10
- ◇ Неоголошена війна : [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2014. - 18 лип. - С.7
- ◇ Пам'яті Володимира Філіпова : [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2015. - 14 серп. - С.9
- ◇ Реквієм Ольги Мороз: [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2016. - 15 січ. - С.2
- ◇ Миколі Руцькому посвята : [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2016. - 1 квіт. - С.16
- ◇ Осінній Нетішин : [Вірш] // Нетішин. вісн. – 2016. - 16 верес. - С.1
- ◇ Рушники вишиванки; Кохання без мук нема; Рідна сторона; О, мій барвистий раю; Постукай і відчинять; Не накажеш серцю розлюбити : [Вірші] // Енциклопедія сучасної літератури. – Хмельницький, 2016. - С.80-83
- ◇ Кохання без мук нема; Дорога в дитинство; Рушники вишиванки; Постукай і відчинять; Рідна сторона : [Вірші] // Нетішин. вісн. – 2018. - 12 квіт. - С.7

В моїм калиновім раю; Любов на двох одна; Татові і мамі; Моєму місту; Досвіток; Батьківський двір; Кохання без мук нема[Електронний ресурс] / В.Ковальчук // Гарний настрій. - Режим доступу:<https://www.nastriy.net/products/vira-kovalchuk-sichkar-v-mojim-kalinovim-rayu/>

Матеріали про життя та творчість Віри Ковальчук

- ◇ Ліщенко, Леся. В житті поєднала непоєднане: поезію й ветеринарію, архівну справу й флористику... / Л. Ліщенко // Нетішин. вісн : Газета громади міста. - 2018. - N 12 квіт. - С. 7.
- ◇ Шустерук О. Село, що душу зігриває [В.Ковальчук - переможець обл. конкурсу на кращу пісню про укр. Село "Подих рідної землі"] // Перспектива. - 2014. - 5 лип. - С.5
- ◇ Косік Г. Нагороджуються нові пісні про подільське село [В.Ковальчук отримала відзнаку в обл. конкурсі "Подих рідної землі"] // Нетішин. вісн. - 2014. - 27 черв. - С.5
- ◇ Поезія життя Віри Ковальчук // Нетішин. вісн. - 2013. - 25 жовт. - С.10
- ◇ Рудковська Л. Вірині пісні із серця линуть // Поділ. вісті. - 2010. - 25 лют. - С.16
- ◇ Фединчук Б. Вірші вишиванки, вірші рушники // Енергобудівник. - 2009. - 31 лип. - С.2
- ◇ А на тім рушникові оживе все знайоме до болю [виставка вишиванок В.Ковальчук] // Нетішин. вісн. - 2009. - 10 лип. - С.13
- ◇ Рудковська Л. Калиновий рай Віри Ковальчук // Перспектива. – 2008. – 1 січ. – С.7
- ◇ Рудковська Л. Така проста поезія життя [презентація книги] // Енергобудівник. – 2007. – 28 груд. – С.2.
- ◇ Столяр О. Відкрийте для себе „Калиновий рай” [презентація книги] // Нетішин. вісн. – 2007. – 28 груд. – С.13.
- ◇ Устюшкіна М. “ Пю твій нектар—солодкий та цілющий” [презентація книги “Калиновий рай”] // Час молоді. - 2007. - 25 груд. - С.6

ПОЕЗІЯ В. КОВАЛЬЧУК

Вершини мрій

Вершини мрій – чарівні й недосяжні,
До них бува несла вже іти.
І серце хоч гаряче та відважне,
А босоніж тернами не пройти.
Хіба, що, крила виростуть на спині
І піднімуть над прірвою умить.
І попід хмари, з журавлиним клином,
Душа до мрії зможе долетить.

В моїм калиновім раю

В моїм калиновім раю
Так затишно і мило.
Я відкриваю читачу душі таїни щиро.
Може себе хтось знайде там
Серед квітучих маків,
Розломить навпіл запашний
Хлібець із зрілих злаків.
Моя колиско, краю мій!
Хто в ній не колихався?
Я вірю, знаю, кожен з нас
у край той закохався.
І хтось далеко, на чужині
Матінку згадає,
Коли птах над головою
З вирію вертає.
Заспівайте мою пісню,
Що я вам співаю
Ту, що мною зародилась
в калиновім краю.

Рідна сторона

Весняний ранок. Тиша. Прохолода.
А за вікном як марево туман.
Чи завжди пам'ятаєш звідки родом?
І чом так мила рідна сторона?
З фіалки ароматом, з проліском тендітним,
У серці озоветься юність, як весна.
Прийду до мами в її дім привітний,
Вже білий сніг торкнеться її чола.

Татові і мамі

Низенько вклонимось татові й мамі,
За те, що зростили в любові й добрі.
За те, що навчили людей поважати
І працювати на рідній землі.

Хоч ми вже не з вами, у нас свої сім'ї,
У нас свої справи, своє в нас життя
Та ми вас, рідненькі, повік не забудем.
І в наше дитинство нема вороття.

А нам вже на зміну прийдуть до вас внуки,
Пригорнуться щиро, а ви їх любіть.
На голови ваші, їх лагідні руки,
Як німб золотий і його ви прийміть.

За все ми вам вдячні: недоспані ночі,
За всі хвилювання й жалі...
Пробачте нас рідні, бо ми ваші діти.
Додому вертатимем, як журавлі.

Нехай ваші долі Господь завітчає,
Рясною калиною, маком, бузком...
Живіть наші любі у злагоді й мирі,
Хай в ваших серцях буде вічно любов!

Батьківський двір

Повертаюсь туди, де колись жили мама і тато.
Де оселя світилась і пишались у ній рушники.
Де гасав я подвір'ям, босоногий завзято...
А бешкетника завжди сварили батьки.
Де ви, мамо моя, де ви любий мій тату?
Чом так рано покинули нас і пішли?
Бачте, стала пустою хата,
Посивіли, постарілись в ній
рушники.
Очі в небо здійму, а до вас
не догляну.
Притулюсь до калини, їй свій біль розкажу.
Приведу в двір онуків своїх, хай застануть,
Чим раніше я жив, що тепер у серці ношу.

Дорога життя

У кожного в житті своя дорога.
У кожного свій дар, та ще й талант.
У кожного, таки, своя дорога до Бога-
Наче вічний скарб.

Хто вбив, хто вкрав, хто согрішив у чому,
На кожного чекає Божий суд.
І де опиниться душа потому,
Попаде в Ад, чи в Рай за скорбний труд?

То думать треба на цім світі
Про вічну душу, про її буття.
А согрішив, покайся неодмінно,
Господь простить, як щире каяття!
Господь простить, бо ти його дитя!

Моєму місту

Рідне місто моє, ти зросло наче храм над Горинню.
Як світлиця, Нетішин в обійми приймає гостей.
Роки наче вода пропливають неспинно,
Та не старять Нетішин вони зовсім тебе.

У зеленім шатрі заховалися новобудови.
Виглядають висотки над соснами і з-під небес.
Мирний атом несе ясне світло у долі,
Прославляє Нетішин на увесь світ тебе.

Тут живуть трударі мудрі і працьовиті.
Служать місту вони від зорі й до зорі.
Їм на зміну приходять онуки та діти-
Цвіт Нетішина, гордість землі.

Крик душі

Не втратить совість, встигнути прийти на допомогу.
Це поклик серця, розуму, душі
Достойну вибрати в житті дорогу,
Дано, звичайно, що не всім.
І зачався крик душі в пів слові.
Потьмаривсь розум серед німоти.
Так мало в світі цим любові,
Любові Божої, відваги, доброти...
О. як би не спинитись в пів дороги.
Не зрадити, комусь життя спасти.
І серце не пізнало, щоб тривоги,
Щоб не втопилось в прірві сліпоти.
Плече своє нужденному підстав.
Зігрій хоч подихом чи поглядом чи словом.
І так живи, щоб світ тебе сприйняв...
Хай Бог благословить твою дорогу.

Постукай і відчинять

Ісус сказав: - Постукай: відчинять!
Але чи варто, стукать знов і знов.
У двері ті, де зовсім не чекають
Хоч ти несеш їм радість і любов.

А, може то не вікна і не двері?
Насправді, то один лише міраж.
Бо в справжній, де є дух оселі,
Нема брехні і не панує блаж.

Та і не варто стукати до тих,
Котрі забули, що для них ти варта.
Не допоможе навіть гнів святих,
Вони добро навчились забувати.

Але, життя, це завжди бумеранг,
Який колись ще може повернути.
Усе хороше – доброти гарант,
А, вже на зло – чекатиме спокута.

Воскресіння нації

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Воскрес майдан, воскресне Україна!
Воскресне нація, бо наш воскрес народ.
Не станемо ми більше на коліна.
Пишайсь народе, правда ожива.
З весною розквітає Україна.
Моя земля, свята моя земля.
Прекрасна, благодатна і єдина.
Наш народ зробив відважний крок.
Ми зраду подолаємо завзято.
І зрадників, що топчуть наш закон-
Усіх в кайданки, та хутчій за ґрати.
Нас не зломив страшний голодомор.
Війна страшна країну не згубила.
Народ відважний, воля ожива...
Господь дав Україні міцні крила.

І знову Христа розпинають

І знову Христа розпинають.
Повсюди лиш зрада й брехня.
Ніде теї правди не має.
Чи сенс є в такого життя?

Як можна так жити на світі,
Де гроші панують людьми.
А ми- твої, Господе, діти-
Живемо лиш правдою ми.

Ми сильні духом...О, Боже!
В серцях наших воля жива.
Єднаймося браття, до бою,
Хай зброєю будуть слова.

Хай правда над світом здійметься.
Любов хай розтопить серця.
Україна нарешті проснеться,
Від сильного слова бійця!

Я вірю в тебе Україно

Я вірю в тебе Україно,
У твою велич і красу.
За тебе моя нене рідна,
Молитву Богу вознесу.

Хай Мати Божа, над тобою,
Тримає милості покров.
Щоб процвітали в Україні
І Мир, і Праця, і Любов.

Мовою своєю

Мовою своєю думаю, клянуся.
Мовою святою Богові молюся.
І слова злітають пухом лебединим,
Ніжна та прекрасна мова України.

Калиновим цвітом квітне наша мова,
Мов вода- цілюща, мов струна- шовкова.
Повплітаю думи у дівочі коси.
І світанок стріну у краплистих росах.

Хтось потикав суржик, мов шпильки у речі.
Бруд той вкорінився, як бур'ян старечий.
Бур'яни прополем, збережем державу.
Нехай процвітає мова всім на славу.

Мовою своєю плачу і сміюся.
Мовою святою, Богові молюся.
За мою Україну, за народ великий,
Щоб слава і воля розквітли навіки.

Чаша життя

Вся чаша гіркоти здавалось випита до дна.
Але чому, чому і знов тривоги?
Вже стільки за свій вік пережила...
Стомилася, що й не тримають ноги.

Підкошуються, видно впасти мушу.
Здавалося, що я ще молода,
Але проблеми хочуть вирвать душу.
Та душа – не в полі лобода.

Дай, Боже, сил. Я знаю, все стерплю,
Лиш душу зберегти мою, благаю.
І все, що маю я в житті, - зроблю,
Тому, що каюсь і лихе прощаю!

ЗМІСТ

БІОГРАФІЧНІ ВІДОМОСТІ.....	4
БІБЛІОГРАФІЧНІ МАТЕРІАЛИ	
Окремі видання творів Віри Ковальчук.....	6
Твори Віри Ковальчук у збірниках та періодичних виданнях.....	6
Матеріали про життя та творчість.....	7
ПОЕЗІЯ В. КОВАЛЬЧУК	
Вершини мрій.....	9
В моїм калиновім раю.....	9
Рідна сторона.....	10
Татові і мамі.....	10
Батьківський двір.....	11
Дорога життя.....	11
Моєму місту	12
Крик душі.....	12
Постукай і відчинять.....	13
Воскресіння нації.....	13
І знову Христа розпинають.....	14
Я вірю в тебе Україно.....	14
Мовою своєю.....	15
Чаша життя.....	15